

18-åriga Evas hemliga tisdag. En novell. I tio kapitel. Kapitel 1-8.

18-åriga Evas hemliga tisdag. Kapitel 1.

När Eva vaknade den morgonen slog hon inte genast upp ögonen utan fortsatte att ligga i sängen med huvudet mot den mjuka kudden. Hon andades in och ut med lugna och jämna andetag medan hon mornade sig och började att tänka på Anders. Det var egentligen mer som en känslösam film hon såg som för sitt inre, än ord formade till meningar. Hon såg hans söta och litet smala ansikte med håret kammat i högerbena, tshirt, shorts samt vitblå gymnastikskor. Ibland luktade han syren av någon anledning hon inte visste. Kanske en doft någon av hans två äldre systrar använde. Det spelade ingen roll. Hon visste bara att hon var kär och att hon brukade bli våt bara av att krama honom i dagdrömmen. Hon trodde sig veta precis hur det skulle vara att kyssa honom. Han såg så bra ut att hon nästan gick sönder bara av att se på honom där han stod eller långsamt gick och fyllde rummet, eller utrymmet med sin härliga nävaro. Hans sätt att le. Att föra handen genom håret. Många små detaljer som tillsammans gjorde henne alldeles som andfådd. Ja, andlös.

18-åriga Evas hemliga tisdag. Kapitel 2.

Om han kommit fram till henne och så bara frågat vad klockan var eller vad hon trodde om vädret, skulle hon nog se på marken eller sjunka genom jorden. Hon blev generad bara av att tänka på hur han skulle se på henne och bara se just henne och alls ingen annan. Eva öppnade sitt vänstra öga. Ögat tittade rakt på en gammal affisch av ett pojkband hon inte längre lyssnade på. Ändå lät hon det stora papperet hänga kvar på väggen som om det dolde en hemlighet. Som i den där filmen om fången som grävde sig ut ur sin cell på fängelseön Alcatraz. Hon var själv fången i en sorts evig dagdröm om Anders. Hon undrade ibland hur det skulle vara att ligga naken bredvid honom på en soldränkt sandstrand. Som en sådan där affisch som lovade en semester i paradiset, någonstans i närheten av Hawaii. Medan hon låg där och som lyssnade på tystnaden, slog det henne att det faktiskt var ovanligt tyst i huset. Inte ens utifrån hördes det några som helst ljud.

18-åriga Evas hemliga tisdag. Kapitel 3.

Ibland när hon stod naken framför den stora spegeln på ena garderobsdörren i sovrummet och betraktade sin egen kropp kunde hon undra över vad Anders skulle tycka om den. Hur skulle han se på henne? Med vilka ögon? Skulle han bry sig om att hon hade olika stora bröst eller att de var störst bland tjejerna i hennes klass? Hon föreställde sig att hon stod där och såg på sig med en killes ögon. Det var förstås omöjligt att föreställa sig vad en kille skulle se hos henne. Hur hans skulle känna det att iaktta henne naken. Hon

dagdrömde ofta om att hon stod i duschen eller omklädningsrummet och det kom in någon av de tre vaktmästarna, som alla var män över tjugofem år. En av dem var faktiskt över femtio, men såg ut som om han tränade på gym. Hon stod där i duschen och tvålade in sig med schampo, när en av de unga männen kom in för att byta ut de allmänna handdukarna, fylla på med tvål eller toalettpapper. Hon skulle stå där och låtsas vara helt i sin egen värld och han skulle se hennes intvålade löddriga kropp med de stora brösten.

18-åriga Evas hemliga tisdag. Kapitel 4.

Med något litet häng och lätt strutformade utseende. Hon hade hellre velat ha mer runda bröst. Som två stora grapefrukter ungefär. Dessutom var det vänstra bröstet litet mindre. Hon tyckte inte om det. Men hon hade hört att sånt brydde sig killar inte om, egentligen. Huvudsaken var att de satt där de skulle. Eva slöt ögat igen. Hon föreställde sig hur hans blickar skulle vandra över hennes kropp och att hon som av en händelse sårade litet på benen för att tvåla in sig mellan dem. Först låren förstås. Ibland blev killen plötsligt till Anders eller till den äldre vaktmästaren. Hon tyckte det var konstigt att hon inte kunde styra sina fantasier. Hon brukade inte drömma så mycket mera än så. Utom när hon såg sig ligga och sola naken utomhus i gräset eller på en i övrigt öde strand dit någon man skulle kunna komma förbi. En sommar när hon varit i en by i Danmark nära havet, med familjen, hade hon tagit sig för med att ligga på stranden ensam efter att de andra gått hem till stugan de hyrde.

18-åriga Evas hemliga tisdag. Kapitel 5.

När Eva var absolut säker på att hon var ensam i den skyddade lilla viken hade hon tagit av sig baddräkten. Hon tyckte inte om Bikini, utan köpte alltid helt baddräkt. När hon sedan tog av sig den var hon helt naken. Hon hade tyckt att det var litet spännande att ligga där alldeles för sig själv och sola helt solo. När hon legat där en bra stund gick hon så ned till vattnet och tog sig försiktigt ut medan vågorna något smekte först bara fötterna och benen. Det var en märklig känsla att gå genom vattnet utan tyg mellan vattnet och kroppen. Hennes bröst hade varit litet mindre och stod som två koner rakt ut från kroppen. Eva hade inte förstått varför de såg ut så. Varken hennes mamma Inez eller den äldre system Rigmor, såg ut på det viset. Ibland blev hon retad för att de inte såg ut som vanliga bröst. När hon kommit så långt ut att vattnet nådde just till just den del av kroppen där de två strutarna befann sig så sträckte hon ut sig och började simma med kraftiga tag. Hon kände en otrolig frihet i vattnet och var glad över att hon kunde simma.

18-åriga Evas hemliga tisdag. Kapitel 6.

När hon skulle vända in mot stranden igen, hon hade avsiktligt simmat fram och åter längs en tänkt linje och hållit sig parallellt med stranden, så hände något. Hon hade flutit ut med strömmen och av någon anledning hamnat på litet för djupt vatten. Hon fick inte genast panik utan tog det alldeles lugnt ett slag och nöjde sig med att trampa vatten medan hon funderade. Hon kunde försöka simma med starka tag och försöka forcera

hindret med ren viljestyrka eller så kunde hon prova att åtminstone inte driva längre ut. Nu kom hon på att hon saknade baddräkt. Den låg kvar på stranden som en förarglig påminnelse. Nu var det inte lika spännande längre att simma utan en tråd på kroppen. Eva hade legat och försökt att stanna inom synhåll för stranden och inte tagit ut sig nämnvärt, i kanske cirka en timmes tid när hon fick syn på ett segel. Hon försökte ropa men fick inte fram mycket till röst. Då kom hon på en sak som hon provat på när hon inte blev lyssnad på av familjen ibland. Plötsligt kom båten närmare och hon kände snart hur ett par starka armar tog tag i henne och hävde upp henne i båten.

18-åriga Evas hemliga tisdag. Kapitel 7.

De röster hon hört medan båten närmade sig var norska.

Nu hade Eva slutat sjunga på en barnvisa hennes mamma ibland sjungit för henne när Eva skulle somna. Hon hade som tur var inte sjungit sig själv till sömns där ute bland vågorna. Men familjen hade hört hennes sång i alla fall. Något förvånade över att hon varken ropat eller sjungit på hjälp. I båten satt en familj på tre barn och deras bägge föräldrar. Tvillingarna, vilka var pojkar på en tio år, samt en flicka på kanske tretton. Den som dragit upp henne var pappan. De tre barnen satt och såg nyfiket på henne där hon satt och huttrade medan mamman gått sin väg för att hämta en stor handduk för Eva att torka sig med och en stor mjuk filt att vira om kroppen. Dessutom fick hon het choklad ur en termos och något som påminde om smörgåsar. Barnen pratade inte med henne utan stirrade bara på hennes femtonåriga huttrande kropp och såg ut som om de aldrig sett en naken flicka förut. Mannen sysselsatte sig en smula med båten och sade ingenting han heller.

18-åriga Evas hemliga tisdag. Kapitel 8.

Han såg då och då på henne utan större intresse men skakade då och då på huvudet. När mamman kom tillbaka reste Eva på sig varpå kvinnan torkade hennes kropp så gott det gick innan hon virade in Eva i filten. Baddräkten och sina övriga kläder och saker hämtade hon dagen darpå. Familjens båt hade styrt mot ett färjeläge och därifrån hämtades hon sedan av sin mamma. Eva hade inte gjort om misstaget att simma ensam i okända vatten. Nu låg hon och kände hur dags det började bli att stiga upp. Hon öppnade ögonen och vred på sig så att hon kunde slänga benen över sängkanten och stiga upp. Rullgardinen var fortfarande neddragen och hindrade det starka solljuset från att brutalt kasta sig i hennes ansikte. Som vanligt genomförde hon morgonritualen i sängen med att känna på sin kropp och se om hon hade ont någonstans. Brösten ömmade inte mer än vanligt och ena armen gjorde det bara litet ont i, mest kring armbågen. Det var ungefär som vanligt och hon ställde sig därför upp. Litet vinglig var hon allt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten